

[Hans Nielsen.]

hed, at han skulde huske de Ord, han udtalte, den Gang han sad nede paa den Plads som Statsminister, da han en Gang af sine Forbundsfæller blev gaaet paa Klingen, og man sagde til ham, at nu maatte man kræve, at han gik med til virkelig positive Ting for at afhjælpe de daværende Erhvervsvanskeligheder. Da erklærede han, at selvfølgelig vilde ogsaa Toldspørgsmaalet kunne tages op til fordomsfri Overvejelse. Det ærede Medlems Udtalelse den Gang vil jeg slutte med at sætte ved Siden af hans Udtalelse om politisk Ærlighed. Ærede Medlemmer vil selv kunne drage den rette Sammenligning.

Hans Jacob Sørensen: Den højtærede Statsminister og Ordføreren for det socialdemokratiske Parti (Hans Nielsen) har dels i Eftermiddags, dels i Aften i deres Taler ogsaa beskæftiget sig med den for ikke ret lang Tid siden gennemførte Tjenestemandsløve. Medens den ærede Ordfører for Socialdemokraterne i Gaar tillagde Regeringen den Ære, som han mente ogsaa kunde tilkomme Regeringen for denne Lov, og tilskrev Regeringen den som en af Regeringens gode Gerninger, har den ærede Ordførers Udtalelser i Aften jo været noget anderledes.

De var en Understregning af det, den højtærede Statsminister sagde i Eftermiddags, at naar denne Lov var blevet, som den var, var det ikke Regeringens eller Regeringspartierne Skyld, saa var det de to Oppositionspartier, der skulde have Skylden derfor. Det er en Gentagelse af det, den højtærede Finansminister prøvede paa at paastaa, men som han jo slet ikke kunde bevise, som Statsministeren og Ordføreren nu har været inde paa.

Jeg vil gerne i den Anledning igen henstille til Regeringen, om den ikke kunde foranledige, at det kunde blive offentliggjort, hvorledes Forhandlingerne har forment sig i Lønningskommissionen, saa at vi virkelig kan faa fastslaaet, at det, som vi enedes om i Lønningskommissionen, var noget, der skabtes paa Grundlag af Forslag, der var fremgaaet fra Lønningskommissionens Formand, som man havde haft god Lejlighed til at drøfte i de forskellige politiske Partier, og som da ogsaa var blevet drøftet dér.

Jeg tillod mig, den Dag vi underskrev Lønningskommissionens Betænkning, at faa fremskaffet en Erklæring fra de forskellige politiske Repræsentanters Side om, at naar de underskrev Lønningskommissionens Betænkning, var det ikke som Privatpersoner,

men som Repræsentanter for deres Parti, og alle gav Tilslutning til, at de underskrev som Repræsentanter for deres Parti.

Derfor er det ogsaa givet, at alle Partier, og selvfølgelig specielt Regeringspartierne, har været fuldt vidende om paa ethvert Tidspunkt, hvordan Forhandlingerne foregik, hvordan Stillingen var i Lønningskommissionen, og at den højtærede Finansminister netop i Kraft af denne sin Viden lod tilgaa Lønningskommissionens forskellige Partier Meddelelse om, at han ønskede, de skulde enes om den fælles Indstilling, man var naaet frem til i September 1930. Derfor er Regeringspartierne helt og fuldt som alle vi andre Medunderskrivere, Medgaranter og selvfølgelig medansvarshavende for Tjenestemandsløven.

Kyed: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa sit Yndlingstema: at Statsbanernes Takstnedsættelse var en Gave, et Gratiale, sagde det ærede Medlem, til Landbruget. Ved tredje Behandling af Finanslovforslaget gav jeg en Del Oplysninger, hvorved jeg paaviste, hvad der for øvrigt staaer uimodsiget, at det er Vognladningsgodset, der bærer Statsbanerne, og blandt Vognladningsgodset er det Landbrugets Eksportartikler, der spiller Hovedrollen. Jeg paaviste, at der for Landbrugsprodukter betales Jernbanetakster i Øjeblikket, som ligger 70—108 pCt. over Taksterne i 1913.

Takstnedsættelsen var jo en simpel Følge af Kronestigningen, og Kravet herom, som blev fremsat i denne Sal, blev jo fremsat ikke mindst fra det radikale Partis Side. Der var ingen i denne Sal, der brugte saa stærke Ord overfor den daværende og nuværende Trafikminister i Spørgsmaalet om Takstnedsættelsen som de Radikales Ordfører, Hr. Rode. Ingen har kritiseret den nuværende Minister saa stærkt i dette Spørgsmaal som han, men nu hører man intet fra det radikale Parti i dette Spørgsmaal, nu finder man sig i, at Socialdemokratiets Ordfører heroppe fra bruger Udtryk som „Gave til Landbruget“, „Gratiale til Landbruget“ om den Takstnedsættelse, der den Gang fandt Sted.

Jeg kunde dog have Lyst til at spørge, om den ærede Ordfører for det radikale Parti (Niels Frederiksen) i Dag staaer bagved det Krav, som de Radikale den Gang stillede sammen med Venstre om Takstnedsættelse i Henhold til Kronestigningen, eller om det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er enig med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i, at Takstnedsættelsen for Land-